

UCHWAŁA NR XXXIV/230/2026
RADY GMINY MICHAŁÓW

z dnia 10 września 2026 r.

w sprawie przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w Kielcach

Na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 pkt 15 ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.), oraz art. 54 § 2 i 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 143 z późn. zm.) Rada Gminy Michałów uchwala, co następuje:

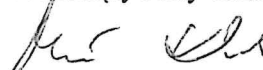
§ 1. 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę wraz z odpowiedzią na skargę [] na uchwałę Rady Gminy Michałów nr XXXII/224/2026 Rady Gminy Michałów z dnia 16 lipca 2026 roku w sprawie rozpatrzenia skargi na beczynność oraz przewlekłe i nienależyte wykonywanie zadań własnych przez Wójta Gminy Michałów.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Michałów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Michał Klamiński

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach
ul. Prosta 10
25-366 Kielce

Skarżący:

28-411 Michałów

Organ: Rada Gminy Michałów

Michałów 115

28-411 Michałów

reprezentowana przez Wójta Gminy Michałów

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 143 z późn. zm.), Rada Gminy Michałów przekazuje Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Kielcach skargę z dnia 26 sierpnia 2026 r. na uchwałę Nr XXXII/224/2026 Rady Gminy Michałów z dnia 16 lipca 2026 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na bezczynność oraz przewlekłe i nienależyte wykonywanie zadań własnych przez Wójta Gminy Michałów, wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy oraz niniejszą odpowiedzią na skargę.

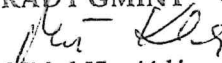
Rada Gminy Michałów wnosi:

- 1. w pierwszej kolejności – o odrzucenie skarg** uchwałę Nr XXXII/224/2026 Rady Gminy Michałów z dnia 16 lipca 2026 r., na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 143 z późn. zm.), dalej: „p.p.s.a.”, jako niedopuszczalnej z uwagi na brak właściwości sądu administracyjnego do jej rozpoznania, albowiem zaskarżona uchwała została podjęta w następstwie rozpatrzenia skargi wniesionej w trybie Działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

a jej przedmiotem jest sposób załatwienia skargi, nie zaś akt podlegający zaskarżeniu do sądu administracyjnego w rozumieniu art. 3 § 2 p.p.s.a.

2. ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi – o oddalenie skargi w całości, z uwagi na brak podstaw do stwierdzenia, że zaskarżona uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa;
3. ewentualnie – w przypadku uznania skargi za dopuszczalną – o nieuwzględnienie wniosków Skarżącej zmierzających do zobowiązania Wójta Gminy Michałów do wykonania konkretnej inwestycji wodociągowej lub oświetleniowej, jako wykraczających poza przedmiot kontroli zaskarżonej uchwały oraz poza zakres środków prawnych właściwych dla niniejszego postępowania.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Michał Klamiński

UZASADNIENIE

I. Charakter zaskarżonej uchwały

Zaskarżona uchwała Nr XXXII/224/2026 Rady Gminy Michałów z dnia 16 lipca 2026 r. została podjęta w związku z rozpatrzeniem skargi dotyczącej działalności Wójta Gminy Michałów.

Z treści uchwały oraz jej uzasadnienia jednoznacznie wynika, że Rada Gminy działała w ramach kompetencji określonej w art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) (dalej k.p.a.).

Skarga została pierwotnie skierowana do Wojewody Świętokrzyskiego, a następnie przekazana Radzie Gminy Michałów jako organowi właściwemu do jej rozpatrzenia. Rada rozpoznała ją w trybie przepisów Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego, regulujących skargi i wnioski. Przedmiotem pierwotnej skargi była działalność Wójta Gminy Michałów, w szczególności zarzuty dotyczące beczynności, przewlekłego i nienależytego wykonywania zadań własnych Gminy, kwestii dostępu do wody oraz realizacji inwestycji infrastrukturalnych.

Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Z kolei art. 229 pkt 3 k.p.a. wskazuje radę gminy jako organ właściwy do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności wójta, z wyjątkiem spraw określonych w przepisach szczególnych. Zaskarżona uchwała była zatem wynikiem postępowania skargowego prowadzonego w trybie Działu VIII k.p.a. i stanowiła formę poinformowania Skarżącej o sposobie załatwienia skargi na działalność Wójta. Sama forma uchwały nie zmienia charakteru prawnego czynności dokonanej przez Radę Gminy.

II. Niedopuszczalność skargi na uchwałę podjętą w trybie Działu VIII k.p.a.

Zgodnie z art. 3 § 1 p.p.s.a. sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej w zakresie określonym ustawą. Zakres tej kontroli określa w szczególności

art. 3 § 2 p.p.s.a. Katalog aktów i czynności podlegających kontroli sądów administracyjnych ma charakter ustawowy. Zaskarżona uchwała nie jest decyzją administracyjną ani postanowieniem, nie stanowi aktu prawa miejscowego i nie rozstrzyga indywidualnej sprawy administracyjnej Skarżącej. Nie jest również aktem organu jednostki samorządu terytorialnego podlegającym kontroli sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 6 p.p.s.a. Decydujące znaczenie ma bowiem nie sama forma prawna uchwały, lecz jej rzeczywisty charakter i podstawa prawna jej podjęcia.

Uchwała Nr XXXII/224/2026 została podjęta jako sposób załatwienia skargi powszechnej wniesionej na podstawie art. 227 k.p.a. Jej przedmiotem nie było rozstrzygnięcie indywidualnej sprawy administracyjnej Skarżącej, lecz ocena zarzutów dotyczących działalności Wójta Gminy Michałów. Postępowanie prowadzone na podstawie Działu VIII k.p.a. ma charakter odrębnego postępowania skargowego. Jego zakończenie poprzez poinformowanie skarżącego o sposobie załatwienia skargi nie prowadzi do wydania decyzji administracyjnej ani innego rozstrzygnięcia, które samo przez się podlegałoby kontroli sądowoadministracyjnej. W konsekwencji sama okoliczność, że Rada Gminy wyraziła swoje stanowisko w formie uchwały, nie powoduje, że uchwała ta staje się aktem podlegającym kontroli na podstawie art. 3 § 2 p.p.s.a.

III. Orzecznictwo sądów administracyjnych

Stanowisko Rady znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. W postanowieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 czerwca 2025 r., sygn. VII SA/Wa 283/25, przyjęto, że uchwała rady gminy stanowiąca sposób załatwienia skargi wniesionej w trybie art. 227 k.p.a. nie jest aktem lub czynnością podlegającą kontroli sądu administracyjnego. Analogiczne stanowisko zostało wyrażone w postanowieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 2 czerwca 2026 r., sygn. II SA/Ol 355/26, dotyczącym uchwały rady miejskiej w przedmiocie rozpatrzenia skargi na działalność burmistrza. Również w postanowieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2026 r., sygn. III SA/Gd 29/26, dotyczącym uchwały rady miejskiej w sprawie rozpatrzenia skargi na burmistrza, przyjęto niedopuszczalność kontroli sądowoadministracyjnej takiej uchwały. Szczególne znaczenie ma również postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 25 czerwca 2026 r., sygn. II SA/Ol 291/26, dotyczące uchwały rady gminy w sprawie rozpatrzenia skargi odnoszącej się do bezczynności wójta. W sprawie tej skarga na uchwałę została odrzucona z uwagi na brak podstaw do objęcia takiej uchwały kontrolą sądowoadministracyjną. Stanowisko to pozostaje zgodne z utrwaloną linią orzecniczą Naczelnego

Sądu Administracyjnego. W postanowieniu NSA z dnia 2 grudnia 2025 r., sygn. III OSK 2116/25, podzielono stanowisko dotyczące niedopuszczalności skargi na uchwałę będącą sposobem załatwienia skargi na działalność wójta.

Powyższe orzecznictwo potwierdza, że o dopuszczalności skargi nie decyduje sama forma uchwały, lecz charakter prawny czynności oraz podstawa prawna, w ramach której uchwała została podjęta.

IV. Konsekwencja procesowa – odrzucenie skargi

Skoro zaskarżona uchwała nie należy do kategorii aktów i czynności podlegających kontroli sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 p.p.s.a., sprawa nie należy do właściwości sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a. sąd odrzuca skargę, jeżeli sprawa nie należy do właściwości sądu administracyjnego.

W ocenie Rady Gminy jest to podstawowa przesłanka rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Z tego względu Rada Gminy wnosi przede wszystkim o **odrzucenie skargi**, a nie o jej oddalenie. Dopiero w przypadku uznania przez Sąd, że skarga jest dopuszczalna i że zaskarżona uchwała podlega kontroli sądowoadministracyjnej, aktualizowałaby się potrzeba merytorycznej oceny zarzutów Skarżącej. Z ostrożności procesowej Rada przedstawia zatem również poniżej stanowisko dotyczące merytorycznych zarzutów skargi.

V. Zaskarżona uchwała nie rozstrzygała indywidualnej sprawy administracyjnej Skarżącej

Uchwała Nr XXXII/224/2026 nie rozstrzygała o indywidualnym prawie lub obowiązku Pani Rada Gminy nie wydawała w niej pozwolenia, nakazu ani zakazu skierowanego do Skarżącej. Nie została również wydana decyzja administracyjna dotycząca budowy sieci wodociągowej, oświetlenia drogowego ani sposobu zaopatrzenia nieruchomości w wodę. Przedmiotem uchwały była ocena zasadności zarzutów przedstawionych przez Skarżącą wobec działalności Wójta w ramach postępowania skargowego. Uznanie skargi za bezzasadną nie tworzy po stronie Skarżącej nowego obowiązku ani nie rozstrzyga o jej indywidualnym uprawnieniu w drodze władczego aktu administracyjnego.

VI. Z ostrożności procesowej – obowiązki Gminy w zakresie dostępu do wody

Rada Gminy nie kwestionuje, że wodociągi i zaopatrzenie w wodę należą do zadań własnych gminy. Jednocześnie zakres i sposób realizacji tych zadań należy ustalać z uwzględnieniem przepisów szczególnych, w tym ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 757) . Rada uwzględnia również stan prawny obowiązujący od dnia 21 maja 2026 r., w szczególności przepisy rozdziału 1a tej ustawy, w tym art. 4r. Rada przyjmuje, że przepisy te nakładają na właściwy organ gminy określone obowiązki dotyczące poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Obowiązek ten nie oznacza jednak, że w każdej sytuacji, w której nieruchomość nie ma dostępu do sieci wodociągowej albo indywidualne ujęcie wody przestaje zapewniać wystarczającą ilość wody, jedynym prawnie dopuszczalnym sposobem wykonania obowiązków Gminy jest budowa sieci wodociągowej do konkretnej nieruchomości. Należy odróżnić obowiązek zapewnienia lub poprawy dostępu do wody od konkretnego sposobu technicznego realizacji tego obowiązku. Rada nie kwestionuje zatem istnienia po stronie Wójta obowiązków wynikających z art. 4r ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...). Spór nie dotyczy tego, czy Wójt ma podejmować działania w celu poprawy lub utrzymania dostępu do wody, lecz tego, czy z przepisu tego wynika obowiązek zastosowania konkretnego środka wskazanego przez Skarżącą, tj. budowy sieci wodociągowej do działki nr 557/2 albo zapewnienia dostaw wody w konkretnej żądanej przez nią formie.

VII. Wniosek Skarżącej z dnia 3 czerwca 2026 r.

Zgromadzony materiał wskazuje, że wniosek Skarżącej z dnia 3 czerwca 2026 r. został rozpoznany przez Zastępcę Wójta Gminy Michałów pismem z dnia 10 czerwca 2026 r., znak RI.7021.48.2026. Odpowiedź została udzielona w krótkim czasie od wpływu pisma. W odpowiedzi przedstawiono ustalony stan faktyczny, stanowisko organu oraz odniesiono się do zgłoszonego żądania dotyczącego zapewnienia dostępu do wody poprzez podstawienie beczkowozu, dostarczanie wody butelkowanej lub wykorzystanie jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej. W tych okolicznościach Rada nie stwierdziła podstaw do przyjęcia, że w zakresie rozpoznania pisma z dnia 3 czerwca 2026 r. doszło do beczynności lub przewlekłego prowadzenia sprawy.

VIII. Indywidualne ujęcie wody

Z ustaleń dokonanych w toku postępowania skargowego wynika, że nieruchomość wskazywana przez Skarżącą znajduje się poza obszarem objętym istniejącą siecią wodociągową

Gminy Michałów, a zaopatrzenie tej nieruchomości w wodę odbywało się z indywidualnego ujęcia wód podziemnych.

Rada Gminy podtrzymuje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu uchwały Nr XXXII/224/2026, że indywidualne ujęcie wody znajdujące się na nieruchomości Skarżącej nie pozostawało w zarządzie, utrzymaniu ani eksploatacji Gminy Michałów. Gmina nie jest właścicielem tego ujęcia i nie odpowiada za jego stan techniczny, wydajność ani funkcjonowanie.

Samo twierdzenie Skarżącej o ograniczeniu lub ustaniu możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia nie przesądza o niewykonywaniu przez Gminę zadań własnych. W szczególności w aktach sprawy brak jest dokumentu, opinii lub ekspertyzy, która pozwalałaby przypisać Gminie odpowiedzialność za stan tego ujęcia, poziom wód gruntowych lub przyczynę wystąpienia okoliczności, na które powołuje się Skarżąca.

Rada nie kwestionuje, że kwestie wodociągów i zaopatrzenia w wodę należą do zakresu zadań własnych gminy. Spór w niniejszej sprawie nie dotyczy jednak samego przypisania tych zadań gminie, lecz zakresu obowiązków wynikających z konkretnych przepisów prawa oraz tego, czy okoliczności przedstawione przez Skarżącą uzasadniały zarzut beczynności, przewlekłego lub nienależytego wykonywania zadań przez Wójta.

W szczególności z samego faktu korzystania przez Skarżącą z indywidualnego ujęcia nie wynika obowiązek wykonania przez Gminę konkretnej inwestycji infrastrukturalnej wskazanej w skardze. Ocena zasadności oraz sposobu realizacji inwestycji wymaga uwzględnienia całokształtu uwarunkowań technicznych, organizacyjnych i finansowych oraz procedur właściwych dla realizacji inwestycji publicznych.

W konsekwencji Rada nie znajduje podstaw do przyjęcia, że okoliczności dotyczące indywidualnego ujęcia wody, przedstawiane przez Skarżącą, stanowią same w sobie dowód beczynności, przewlekłego lub nienależytego wykonywania zadań własnych przez Wójta Gminy Michałów.

IX. Doraźne zapewnienie dostępu do wody

Rada nie kwestionuje, że w czerwcu 2026 r. podejmowano działania dotyczące doraźnego rozwiązania problemu dostępu Skarżącej do wody. Ocena prawna tych działań wymaga uwzględnienia ich rzeczywistego charakteru, celu oraz okoliczności faktycznych. Samo wskazanie możliwości pobrania wody z istniejącego hydrantu nie stanowiło decyzji administracyjnej nakładającej na Skarżącą obowiązek prawny. W toku postępowania skargowego nie stwierdzono również wydania przez Zastępcę Wójta formalnej decyzji administracyjnej nakazującej Skarżącej

samodzielne dostarczanie wody z hydrantu. Niezależnie od powyższego, ocena adekwatności konkretnego sposobu doraźnego zapewnienia dostępu do wody nie zmienia charakteru zaskarżonej uchwały jako uchwały podjętej w ramach postępowania skargowego z Działu VIII k.p.a.

X. Pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego

Skarżąca powołuje się na pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Busku-Zdroju z dnia 8 czerwca 2026 r., znak NHS.9020.14.63.2026, wywodząc z jego treści istnienie po stronie Gminy obowiązku podjęcia określonych działań oraz zasadność zarzutów przedstawionych w skardze. Rada Gminy nie podziela takiej interpretacji.

Pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego stanowi dokument znajdujący się w materiale sprawy, jednak jego treść nie może być utożsamiana z rozstrzygnięciem administracyjnym nakładającym na Gminę Michałów obowiązek wykonania konkretnej inwestycji wodociągowej, zapewnienia dostaw wody w określonej formie ani realizacji inwestycji w terminie wskazywanym przez Skarżącą.

Z treści tego dokumentu nie wynika również, aby Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny przesądził, że Gmina Michałów dopuściła się beczynności, przewlekłego lub nienależytego wykonywania zadań własnych. Pismo to nie rozstrzyga także kwestii odpowiedzialności Gminy za stan indywidualnego ujęcia wody znajdującego się na nieruchomości Skarżącej.

Samo skierowanie przez organ inspekcji sanitarnej wystąpienia do Gminy nie przesądza zatem o zasadności skargi rozpatrywanej przez Radę Gminy w trybie art. 229 pkt 3 k.p.a. Ani treść tego pisma, ani jego wystosowanie nie zastępują postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez Radę w zakresie objętym skargą. Pismo to podlegało jednak ocenie Rady jako element materiału faktycznego zgromadzonego w sprawie.

Rada Gminy, rozpatrując skargę na działalność Wójta, oceniała przedstawione zarzuty w granicach swojej właściwości oraz na podstawie materiału zgromadzonego w sprawie. Zgromadzony materiał nie daje podstaw do przyjęcia, że samo pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego stanowi dowód beczynności lub nienależytego wykonywania zadań przez Wójta.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego nie zmienia charakteru prawnego uchwały Nr XXXII/224/2026. Uchwała ta została podjęta w następstwie rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności Wójta w trybie Działu VIII k.p.a. i nie stanowi decyzji administracyjnej rozstrzygającej indywidualną sprawę Skarżącej.

XI. Pisma z dnia 12 grudnia 2024 r.

Skarżąca powołuje się na pisma z dnia 12 grudnia 2024 r., wskazując, że stanowiły one ostateczne rozstrzygnięcie zobowiązujące Gminę do wykonania inwestycji wodociągowej i oświetleniowej.

Rada nie podziela tego stanowiska.

Z treści i charakteru tych pism wynika, że odnosiły się one do pozytywnej oceny zgłoszonych potrzeb oraz możliwości realizacji określonych przedsięwzięć, przy uwzględnieniu możliwości finansowych, technicznych i organizacyjnych Gminy. Nie stanowiły one decyzji administracyjnych ani aktów tworzących bezwarunkowe i natychmiastowe zobowiązanie Gminy do wykonania konkretnych inwestycji w oznaczonym terminie. Samo uznanie zasadności potrzeby realizacji inwestycji nie jest równoznaczne z jej wykonaniem ani z zabezpieczeniem środków finansowych na jej realizację.

XII. Rozbudowa sieci wodociągowej

Rada przyjmuje, że rozbudowa sieci wodociągowej może stanowić jeden ze sposobów rozwiązania problemu dostępu do wody. Nie oznacza to jednak, że z samego faktu uznania potrzeby realizacji inwestycji wynika bezwarunkowy obowiązek jej wykonania w terminie wskazanym przez Skarżącą. Realizacja inwestycji infrastrukturalnej wymaga odpowiedniego przygotowania formalnoprawnego, technicznego i finansowego. Z przedstawionych materiałów wynika, że planowany odcinek sieci miałby długość około 500 mb i prowadziłby do działki nr 557/2. Szacunkowe koszty wskazane w dokumentacji miały charakter orientacyjny. Ostateczna wartość inwestycji wymagałaby przeprowadzenia właściwych czynności projektowych, kosztorysowych i przygotowawczych.

XIII. Możliwości finansowe Gminy

Rada nie kwestionuje obowiązku realizacji zadań własnych Gminy. Jednocześnie wykonywanie zadań publicznych musi odbywać się z poszanowaniem przepisów regulujących gospodarkę finansową jednostek samorządu terytorialnego oraz zasad gospodarowania środkami publicznymi. Powołanie się na możliwości finansowe Gminy nie może stanowić samoistnej podstawy do uchylenia się od wykonania ustawowego zadania. Możliwości finansowe stanowią jednak istotny element przy ustalaniu kolejności i sposobu realizacji inwestycji, w szczególności w

sytuacji konieczności równoczesnego wykonywania wielu zadań publicznych. W ocenie Rady z samego faktu realizowania przez Gminę innych inwestycji nie można wyprowadzać wniosku, że środki przeznaczone na inne cele mogły zostać automatycznie wykorzystane na konkretną inwestycję wskazywaną przez Skarżącą.

XIV. Oświetlenie drogowe

Analogiczne uwagi odnoszą się do kwestii oświetlenia drogowego. Samo pozytywne rozpatrzenie wniosku dotyczącego potrzeby wykonania oświetlenia nie oznacza automatycznie powstania obowiązku wykonania inwestycji w określonym terminie. Realizacja takiej inwestycji wymaga uwzględnienia warunków technicznych, stanu istniejącej infrastruktury, kwestii własnościowych, dokumentacji projektowej oraz możliwości finansowych Gminy.

XV. Zarzut naruszenia art. 32 Konstytucji RP

Rada nie podziela zarzutu naruszenia art. 32 Konstytucji RP. Skarżąca nie wykazała, aby została potraktowana odmiennie od podmiotów znajdujących się w relewantnie podobnej sytuacji bez dostatecznego uzasadnienia. Samo różnicowanie kolejności realizacji inwestycji infrastrukturalnych nie stanowi jeszcze naruszenia zasady równości.

Przy ustalaniu kolejności realizacji inwestycji mogą być uwzględniane obiektywne kryteria, w szczególności stan techniczny infrastruktury, zakres potrzeb mieszkańców, koszty przedsięwzięcia, możliwości techniczne i finansowe oraz znaczenie inwestycji dla całej wspólnoty samorządowej.

XVI. Zarzut naruszenia art. 68 Konstytucji RP

Rada nie kwestionuje konstytucyjnego prawa do ochrony zdrowia. Art. 68 Konstytucji RP nie może być jednak interpretowany jako ustanawiający bezpośrednie i bezwarunkowe roszczenie każdej osoby do wybudowania przez konkretną jednostkę samorządu terytorialnego określonego urządzenia infrastrukturalnego. Sposób wykonywania zadań publicznych związanych z ochroną zdrowia i dostępem do wody określają przepisy szczególne.

XVII. Zarzuty dotyczące art. 7, 77, 104 i 107 k.p.a.

Skarżąca powołuje przepisy art. 7, art. 77, art. 104 i art. 107 k.p.a. Rada wskazuje, że postępowanie dotyczące skargi na działalność Wójta było postępowaniem prowadzonym w trybie Działu VIII k.p.a., a nie postępowaniem administracyjnym zmierzającym do wydania decyzji administracyjnej. Postępowanie prowadzone na podstawie Działu VIII k.p.a. nie jest postępowaniem jurysdykcyjnym, którego przedmiotem jest wydanie decyzji administracyjnej w indywidualnej sprawie administracyjnej. Z tego względu przepisy dotyczące postępowania administracyjnego w sprawie zakończonej decyzją, w szczególności art. 104 i 107 k.p.a., nie stanowią właściwej podstawy oceny formy rozstrzygnięcia skargi z Działu VIII.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, zapoznała się z dokumentacją oraz uzyskała wyjaśnienia Wójta Gminy Michałów, Zastępcy Wójta oraz Kierownika Referatu Inwestycji. Rada, podejmując uchwałę, dysponowała materiałem pozwalającym na ocenę zasadności zarzutów przedstawionych w skardze.

XVIII. Brak podstaw do uwzględnienia skargi – z ostrożności procesowej

Jeżeli Sąd nie podzieli stanowiska Rady co do niedopuszczalności skargi, Rada wnosi o jej oddalenie w całości. Zgromadzony materiał nie daje podstaw do przyjęcia, że uchwała Nr XXXII/224/2026 została podjęta przez organ niewłaściwy, bez podstawy prawnej lub z istotnym naruszeniem prawa. Rada Gminy Michałów była organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność Wójta na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 229 pkt 3 k.p.a. Postępowanie wyjaśniające zostało przeprowadzone przez właściwą Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, a Rada zapoznała się z jego wynikami oraz zgromadzoną dokumentacją. W ocenie Rady Skarżąca nie wykazała, aby zaskarżona uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa uzasadniającym jej uchylenie lub stwierdzenie jej nieważności.

XIX. Brak podstaw do zobowiązania Wójta do wykonania konkretnej inwestycji

Z ostrożności procesowej Rada wnosi również o nieuwzględnienie ewentualnych wniosków Skarżącej zmierzających do zobowiązania Wójta Gminy Michałów do wykonania konkretnej inwestycji wodociągowej lub oświetleniowej. Art. 145a p.p.s.a. odnosi się do określonych sytuacji, w których sąd może zobowiązać organ do wydania decyzji lub postanowienia. Przepis ten nie stanowi generalnej podstawy do nakazania organowi wykonawczemu gminy wybudowania konkretnego odcinka sieci wodociągowej lub instalacji oświetleniowej.

Decyzje dotyczące przygotowania, finansowania, projektowania i realizacji inwestycji wymagają uwzględnienia właściwych procedur administracyjnych, technicznych i budżetowych i nie mogą być zastępowane przez sąd administracyjny w ramach kontroli uchwały będącej sposobem załatwienia skargi z Działu VIII k.p.a. Art. 153 p.p.s.a. nie stanowi samodzielnej podstawy do nałożenia na Wójta obowiązku wykonania konkretnej inwestycji, jeżeli obowiązek taki nie wynika z wiążącej oceny prawnej i wskazań zawartych w prawomocnym orzeczeniu sądu administracyjnego.

XX. Podsumowanie

Rada Gminy Michałów stoi przede wszystkim na stanowisku, że skarga na uchwałę Nr XXXII/224/2026 jest **niedopuszczalna**. Zaskarżona uchwała została podjęta w ramach postępowania skargowego prowadzonego na podstawie Działu VIII k.p.a. Jej przedmiotem było rozpatrzenie skargi na działalność Wójta Gminy Michałów, a nie rozstrzygnięcie indywidualnej sprawy administracyjnej Skarżącej.

Uchwała nie stanowi decyzji administracyjnej ani postanowienia, nie jest aktem prawa miejscowego i nie stanowi aktu podlegającego kontroli sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 6 p.p.s.a.

Sama forma uchwały nie powoduje, że czynność dokonana w ramach Działu VIII k.p.a. staje się aktem podlegającym kontroli sądowoadministracyjnej.

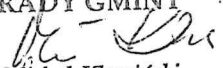
W konsekwencji, na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 w związku z art. 3 § 2 p.p.s.a., skarga powinna zostać **odrzucona**.

Z ostrożności procesowej, w przypadku odmiennej oceny Sądu co do dopuszczalności skargi, Rada wnosi o jej **oddalenie w całości**, ponieważ Skarżąca nie wykazała istotnego naruszenia prawa przez uchwałę Nr XXXII/224/2026.

Mając powyższe na uwadze, Rada Gminy Michałów wnosi o:

1. **odrzuć skargi** na uchwałę Nr XXXII/224/2026 Rady Gminy Michałów z dnia 16 lipca 2026 r. na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 w związku z art. 3 § 2 p.p.s.a., jako niedopuszczalnej;

2. ewentualnie – w przypadku nieuwzględnienia wniosku określonego w pkt 1 – oddalenie skargi w całości;
3. ewentualnie – w przypadku uznania skargi za dopuszczalną – nieuwzględnienie wniosków Skarżącej zmierzających do zobowiązania Wójta Gminy Michałów do wykonania konkretnej inwestycji wodociągowej lub oświetleniowej.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Michał Klamiński